

Sygn. akt XIV C 1056/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 lutego 2023 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny

z siedzibą w Pile

w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia Jacek Grudziński

Protokolant p.o. stażysty Agata Nagórna

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2023 roku w Pile

sprawy z powództwa **J. B. i E. B. (B.)**

przeciwko **I. P. i P. P. (P.)**

o ustalenie

1. Ustala, że umowa sprzedaży nieruchomości o powierzchni 0,0626 ha położonej w K. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Złotowie prowadzi księgę wieczystą nr (...), zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 29 stycznia 2016 r. przed notariuszem K. P. w Kancelarii Notarialnej w J., Repertorium A numer (...), jest nieważna;
2. Zasądza solidarnie od pozwanych na rzecz powodów 2.500 zł (dwa tysiące pięćset złotych) tytułem opłaty od pozwu i 10.817 zł (dziesięć tysięcy osiemset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego;
3. Nakazuje ściągnąć solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa- -Sąd Okręgowy w Poznaniu 18.500 zł (osiemnaście tysięcy pięćset złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych.

J. Grudziński

Sygn. akt XIV C 1056/20

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 28 sierpnia 2020 roku skierowanym przeciwko pozwanej I. P., powodowie J. B. i E. B. wniesli o orzeczenie wyrokiem, że umowa sprzedaży nieruchomości sporządzona w dniu 29 stycznia 2016 roku, w formie aktu notarialnego, repertorium A nr (...) przed notariuszem K. P. w Kancelarii Notarialnej w J. przy ul. (...), dotycząca nieruchomości położonej w K. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Złotowie prowadzi księgę wieczystą numer (...) jest nieważna oraz o zasądzenie od pozwanej na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, że w dniu 29 stycznia 2016 r. w formie aktu notarialnego, rep. A nr (...) przenieśli własność nieruchomości położonej w K. przy ul. (...) na I. P. za kwotę 420.000 zł. Strony ustaliły, że płatność za sprzedaną nieruchomość miała nastąpić najpóźniej do dnia 28 lutego 2016 r. na rachunek bankowy powodów podany w treści aktu notarialnego. Jednocześnie I. P. i jej małżonek P. P. solidarnie poddali się egzekucji. Powodowie wskazali, że pieniądze za ww. nieruchomość nigdy nie trafiły na ich konto banków. Jednocześnie wskazali, że w dniu 9 lutego 2016 r. I. P. przeniosła własność nieruchomości na spółkę (...) w związku z udzieloną jej pożyczką na kwotę

200.000 zł. Powodowie wskazali, iż wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu III Wydział Karny, wydanym w dniu 12 lutego 2019 roku w sprawie o sygn. akt III K 139/17 Sąd uznał I. P. winną tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z P. P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej wprowadziła w błąd powodów co do faktu posiadania i zamiaru zapłaty 420.000 zł i doprowadziła do zawarcia umowy sprzedaży ww. nieruchomości, a następnie wraz z P. P. nie dokonała płatności za ww. nieruchomość, czym zadziałała na szkodę powodów i skazał ją na karę 1 roku pozbawienia wolności. (k.3-13)

W odpowiedzi na pozew, pozwana I. P. wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu, w tym ewentualnych kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k.161-164)

Postanowieniem z dnia 25 marca 2022 rok Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego P. P.. (k.168)

Na rozprawie dnia 31 stycznia 2023 roku strony podtrzymały dotychczasowe stanowiska w sprawie. (k.187-187v.)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

Powodowie J. i E. B., pozostający w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej od lat 90-tych byli właścicielami domu jednorodzinnego położonego w K. przy ul. (...). W nieruchomości tej powodowie zamieszkiwali wraz z dwójką dzieci.

Po pewnym czasie małżonkowie B. otrzymali propozycję pracy za granicą. Zdecydowali wówczas, że wyjadą do Niemiec w celach zarobkowych. Tam też na co dzień zamieszkiwali. Po wyjeździe wspólnie postanowili, że wynajmą dom.

Na początku 2016 r. powodowie podjęli decyzję o sprzedaży domu w K.. Na telefon J. B. zadzwonił P. P., który wyraził chęć zakupu domu powodów. Powód znał P. P. od dziecka i darzył go zaufaniem. Strony ustaliły cenę nieruchomości na 420.000 zł. Ponadto uzgodnili, że niniejsze kwota zostanie zapłacona gotówką w dniu podpisania aktu notarialnego.

W dniu 29 stycznia 2016 r. aktem notarialnym rep. A nr (...), sporządzonym przed notariuszem K. P. w Kancelarii Notarialnej położonej w J. przy ulicy (...), małżonkowie J. B. i E. B. zawarli z I. P. umowę sprzedaży nieruchomości położonej w K. przy ulicy (...), stanowiącą działkę gruntu nr (...) o obszarze 0,626 ha zabudowaną budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym o powierzchni użytkowej ok. 110 m². I. P. oświadczyła, że pozostaje w związku małżeńskim, w którym obowiązuje ustrój rozdzielności majątkowej, a nabycia dokonuje za pieniądze pochodzące z majątku osobistego do majątku osobistego. Strony ustaliły cenę nieruchomości na kwotę 420.000 zł, która to kwota zgodnie z §5 umowy, miała zostać zapłacona do dnia 28 lutego 2016 r. przelewem na rachunek bankowy sprzedających. I. P. zobowiązała się najdalej do 28 lutego 2016 r. dokonać zapłaty ceny sprzedaży z odsetkami ustawowymi za opóźnienie do dnia zapłaty z majątku osobistego oraz majątku objętego wspólnością małżeńską i w zakresie tego zobowiązania małżonkowie I. i P. P. solidarnie poddali się egzekucji w trybie art. 777§1 pkt.4 k.p.c. Wydanie przedmiotu sprzedaży nastąpiło w dniu zawarcia umowy.

I. P. nie dokonała zapłaty ceny sprzedaży nieruchomości pomimo upływu terminu wskazanego w umowie. Powodowie próbowali dobrowolnie uzyskać od pozwanej pieniądze za nieruchomość. P. P. przysyłał powodowi potwierdzenia przelewów, jednakże żadne środki finansowe nie wpływały na rachunek bankowy powodów. Małżonkowie B. nie otrzymali żadnej kwoty ceny sprzedaży domu.

(...) sp.z.o.o. prowadzi działalność w zakresie świadczenia usług finansowych oraz obrotu nieruchomościami. Umowy pożyczek zawierane ze spółką zabezpieczone są hipoteką albo przewłaszczeniem. I. P. i P. P. zawarli z niniejszą spółką umowę pożyczki na kwotę 200.000 zł.

W dniu 9 lutego 2016 r. w Kancelarii Notarialnej R. F. została zawarta w formie aktu notarialnego umowa przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie oraz ustanowienie tytułu egzekucyjnego. I. P. oświadczyła wówczas, że w

celu zabezpieczenia wierzytelności z tytułu umowy pożyczki przenosi na rzecz (...) sp.zo.o. nieruchomości położoną w K. przy ul. (...) stanowiącej działkę gruntu nr (...) zabudowaną domem mieszkalnym, dla której Sąd Rejonowy w Złotowie IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) (przewłaszczenie na zabezpieczenie).

W związku z powyższym powodowie wystąpili na drogę postępowania sądowego.

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile w sprawie o sygn. akt XIV C 708/16 uznał za bezskuteczną w stosunku do powodów umowę przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie oraz ustanowienie tytułu egzekucyjnego, położonej w K. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta numer (...), zawartą w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) sporządzonego w dniu 9 lutego 2016 roku między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a I. P. z pokrzywdzeniem powodów, którym przysługuje wierzytelność w wysokości 420.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2016 roku do dnia zapłaty z tytułu aktu notarialnego z dnia 29 stycznia 2016r. rep. A (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności z dnia 23 marca 2016 roku postanowieniem Sądu Rejonowego w Złotowie w sprawie I Co 231/16.

Przeciwko I. P. i P. P. przed Sądem Okręgowym w Poznaniu toczyło się postępowanie karne o czyn z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k. Sprawie tej nadano sygnaturę III K 139/17.

Wyrokiem z dnia 12 lutego 2019 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział III Karny uznał oskarżonych I. i P. P. za winnych tego, że w dniu 29 stycznia 2016 roku w J., działając wspólnie i w porozumieniu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pomocą wprowadzenia w błąd co do posiadania środków pieniężnych i zamiaru dokonania zapłat, doprowadzili E. i J. małżonków B. do niekorzystnego rozporządzenia znacznej wartości w ten sposób, że aktem notarialnym Repertorium A numer (...) I. P. nabyła od E. i J. B. nieruchomości położoną w K. przy ul. (...), zobowiązując się do zapłaty tytułem ceny sprzedaży kwoty 420.000 zł najpóźniej do dnia 28 lutego 2016 roku wraz z odsetkami ustawowymi z opóźnienie do dnia zapłaty, jednocześnie na podstawie powyższego aktu w zakresie tego zobowiązania I. P. i P. P. poddali się solidarnie egzekucji, przy czym nie mieli środków finansowych i zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, czym działali na szkodę E. i J. B. i wymierzył I. P. karę 1 roku pozbawienia wolności w zawieszeniu na okres 3 lat próby, a P. P. 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od wyroku tego apelacje złożyli pozwani. Sąd Apelacyjny w Poznaniu wyrokiem z dnia 11 grudnia 2019 roku utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Nieruchomość będąca przedmiotem niniejszego postępowania w dniu 30 marca 2021 roku została przez spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. zbyta na rzecz trzeciego już właściciela – S. S..

W związku z tym powodowie w dniu 19 kwietnia 2021 roku złożyli do Prokuratury Rejonowej w Złotowie zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa. Zawiadomienie to zostało przekazane Prokuraturze Rejonowej w Lublinie.

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2021 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Lublin – Północ w Lublinie odmówił wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie.

Aktualnie w domu jednorodzinnym w K. przy ul. (...) nikt nie zamieszkuje. Nieruchomość stoi pusta i niszczeje. Powodowie wraz z pełnoletnimi już córkami w dalszym ciągu zamieszkują w Niemczech. E. B. zatrudniona jest w oparciu o umowę o pracę na 1/2 etatu na stanowisku kelnerki. Z tego tytułu otrzymuje wynagrodzenie w wysokości ok. 1.500 euro miesięcznie. J. B. za wykonywaną pracę osiąga dochód w kwocie ok. 1.700 euro miesięcznie

/odpis aktu notarialnego Repertorium A nr (...) z dnia 29.01.2016r. (k.16-21), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu w sprawie XIV C 708/16 z dnia 19.04.2018r. (k.22-22v.), odpis wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu III Wydział Karny w sprawie III K 139/17 z dnia 12.02.2019r. (k.23-24), odpis wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 11.12.2019r. z klauzulą wykonalności (k.25-26), pismo procesowe powodów z dnia 28.10.2021r.

(k.148-151), postanowienie Prokuratury Rejonowej w Lublinie z dnia 17.06.2021r. (k.152-156v.), przesłuchanie powoda (k.143v.-144), przesłuchanie powódki (k.144)/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następującą ocenę dowodów.

Stan faktyczny sprawy nie był przedmiotem sporu. Wynikał on zresztą w oczywisty sposób z treści dołączonych do pozwu i odpowiedzi na pozew dokumentów, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana.

Powód J. B. zeznawał w sposób rzetelny, spójny i logiczny. Jego wypowiedzi Sąd uznał za wiarygodne w pełni. W sposób wyważony, skrupulatny i dokładny opisał sytuację związaną z zawarciem umowy sprzedaży nieruchomości oraz dalsze działania podjęte przez powoda w celu jej odzyskania i dochodzenia swych praw. Zeznania powoda pozostają w zgodzie z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach niniejszej sprawy. Koncentrowały się na faktach i nie zawierały elementów mogących świadczyć o ich tendencyjności.

Powódka potwierdziła zeznania złożone przez męża. Dodała jedynie, iż po sprzedaży niniejszej nieruchomości, przez około rok czasu zamieszkiwała w nim siostra pozwanego z dziećmi. Ponadto szczerze i logicznie przedstawiła aktualną sytuację życiową powodów.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o przesłuchanie jej w trybie pomocy sądowej oraz z uwagi na jej nieusprawiedliwioną nieobecność na rozprawie pominął dowód z jej przesłuchania. Sąd pominął również dowód z przesłuchania pozwanego ze względu na jego nieusprawiedliwione niestawiennictwo.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się zasadne.

Zgodnie z art. 189 k.p.c. powód może żądać ustalenia przez sąd istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma w tym interes prawny.

Uwzględnienie powództwa zgodnie z art. 189 wymaga spełnienia dwóch podstawowych przesłanek, tj. istnienia interesu prawnego w żądaniu udzielenia ochrony prawnej przez wydanie wyroku ustalającego oraz istnienia bądź nieistnienia danego stosunku prawnego bądź prawa (w zależności od rodzaju żądania udzielenia ochrony prawnej).

Interes prawny rozumiany jako potrzeba uzyskania ochrony prawnej, stanowiący merytoryczną przesłankę powództwa opartego na treści art. 189 k.p.c., wyraża się istnieniem obiektywnej, a więc rzeczywiście istniejącej potrzeby ochrony prawnej. Nie można zakwestionować interesu prawnego w żądaniu ustalenia stosunku prawnego lub prawa, gdy ma ono znaczenie zarówno dla obecnych, jak i przyszłych możliwych, ale obiektywnie prawdopodobnych stosunków prawnych i praw. Powództwo o ustalenie prawa lub stosunku prawnego jest możliwe nie tylko wówczas, gdy interes prawny wynika z bezpośredniego zagrożenia prawa powoda, ale także gdy zmierza do zapobieżenia temu zagrożeniu. O braku interesu prawnego w ustaleniu można więc mówić wówczas, gdy powód nie ma jakiegokolwiek potrzeby ustalenia prawa lub stosunku prawnego, lecz także wówczas, gdy może osiągnąć w pełni ochronę swych praw w inny sposób (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 9.01.2023 r., I ACa 158/22, LEX nr 3472579).

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2023 roku, I CSK 4243/22, LEX nr 3505641 skuteczne powołanie się na interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. wymaga wykazania przez powoda, że wyrok wydany w tego rodzaju sprawie wywoła takie konsekwencje prawne w stosunkach między stronami, w wyniku których ich sytuacja prawna zostanie określona jednoznacznie, nie będzie budziła wątpliwości, co spowoduje w konsekwencji, iż zostanie usunięta niepewność co do istnienia określonych praw i obowiązków stron oraz ryzyko ich naruszenia w przyszłości.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż powodowie mają interes prawny w ustaleniu nieważności umowy sprzedaży nieruchomości z dnia 29 stycznia 2016 roku.

Na wstępie wskazać należy, że sprawa ta należy do kategorii spraw nietypowych, a ustalenie niniejszego interesu nie było dla Sądu oczywiste, bowiem wcześniej w tutejszym Sądzie toczyło się postępowanie, dotyczące transakcji między pozwaną I. P. a spółką (...) sp. z o.o., Na skutek skargi pauliańskiej, wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2018 roku Sąd Okręgowy w Poznaniu XIV Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w Pile w sprawie o sygn. akt XIV C 708/16 uznał za bezskuteczną w stosunku do powodów umowę przeniesienia własności nieruchomości na zabezpieczenie oraz ustanowienie tytułu egzekucyjnego, położonej w K. przy ul. (...), dla której prowadzona jest księga wieczysta numer (...), zawartą w formie aktu notarialnego Rep. A nr (...) sporządzonego w dniu 9 lutego 2016 roku między (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. a I. P. z pokrzywdzeniem powodów, którym przysługuje wierzytelność w wysokości 420.000 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 28 lutego 2016 roku do dnia zapłaty z tytułu aktu notarialnego z dnia 29 stycznia 2016r. rep. A (...), zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Wskazać należy, że niniejsze, korzystne dla powodów orzeczenie, pozwalało na przeprowadzenie egzekucji z niniejszej nieruchomości, celem wyegzekwowania ceny jej sprzedaży. Jednakże prawdopodobnie ze względu na działania poprzedniego pełnomocnika powodów, który w odpowiednim czasie nie skierował sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, co spowodowało, że udzielone przez Sąd Okręgowy zabezpieczenie na nieruchomości upadło, spowodowało, iż powodowie nie mają już możliwości zaspokojenia swoich roszczeń.

Powodowie wskazywali, iż mają zamiar dalszego dochodzenia swoich praw. Oświadczyli między innymi, iż wyrok ustalający nieważność umowy z dnia 29 stycznia 2016 roku da im realną możliwość dochodzenia swoich roszczeń choćby w trybie art. 10 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 146) (tj. uzgodnienie treści wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym). Mogłoby to doprowadzić do wpisania powodów do księgi wieczystej nieruchomości. Sąd podzielił stanowisko powodów w tym zakresie i uznał, że w obecnej sytuacji prawnej, unieważnienie ww. umowy stanowi jedyny środek prawny, pozwalający dochodzić powodom swego rodzaju „zadośćuczynienia” za krzywdę, czy innych roszczeń odszkodowawczych, bowiem na skutek oszustwa utracili oni swój majątek osobisty, co zostało potwierdzone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu, na mocy którego pozwani skazani zostali za czyn z art. 286 § 1 k.k. w związku z art. 294 § 1 k.k.

W myśl art. 58. k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy.

Zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem judykatury, które Sąd w pełni podziela czynność prawna podjęta w celu przestępczym jest nieważna, a czynności cywilnoprawnych nie można wykorzystywać jako środka do osiągnięcia przestępczych celów. Z powyższego wynika więc, że przestępstwem nie musi być sama czynność prawna, która na pozór wydaje się być normalną czynnością, tak jak w niniejszej sprawie zawarcie umowy sprzedaży nieruchomości, jednakże dokonanie czynności w celu przestępczym, co miało miejsce w niniejszej sprawie, powala już uznać tę czynność za nieważną. Nie budzi zatem wątpliwości, iż umowa z dnia 29 stycznia 2016 roku jest nieważna.

Zgodnie z dyspozycją art. 11 k.p.c. ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym.

Niewątpliwie J. i E. B. zostali pokrzywdzeni przestępstwem, wobec czego Sąd uznał, że należy udzielić im dochodzonej pozwem ochrony prawnej.

Marginalnie wskazać należy, że Sąd rozważał również zależność niniejszego postępowania ze skargą pauliańską i uznał, że nie ma przeszkód by ustalić nieważność tej czynności prawnej. Wskazać należy, że Sąd w postępowaniu, w którym rozpatrywana była kwestia zastosowania skargi pauliańskiej, stanowiącej podstawowy środek ochrony wierzyciela przed skutkami niewypłacalności dłużnika, która to skarga jest uregulowana w art. 527 k.c. i następnych, nie badał nieważności umowy sprzedaży nieruchomości zawartej między powodami, a pozwaną.

Mając powyższe na uwadze w punkcie pierwszym wyroku Sąd ustalił, że umowa sprzedaży nieruchomości o powierzchni 0,0626 ha położonej w K. przy ulicy (...), dla której Sąd Rejonowy w Złotowie prowadzi księgę wieczystą nr

(...), zawarta w formie aktu notarialnego w dniu 29 stycznia 2016 r. przed notariuszem K. P. w Kancelarii Notarialnej w J., Repertorium A numer (...), jest nieważna.

Stosownie do treści art. 98 § 1 k.p.c., strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu).

Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawienia strony (art. 98 § 3 k.p.c.).

W niniejszej sprawie powodowie reprezentowani byli przez radcę prawnego.

Stronom reprezentowanym przez radcę prawnego, rzecznika patentowego lub Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej zwraca się koszty w wysokości należnej według przepisów o wynagrodzeniu adwokata. (art. 99 k.p.c.).

W niniejszym postępowaniu E. i J. B. ponieśli następujące koszty: opłatę od pozwu w wysokości 2.500 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 10.817 zł. Na kwotę kosztów zastępstwa procesowego składa się kwota 10.800 zł stanowiąca wynagrodzenie radcy prawnego należne za reprezentację w sprawie zgodnie z § 2 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. oraz 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W związku z tym w punkcie drugim wyroku Sąd zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powodów kwotę 2.500 zł tytułem opłaty od pozwu oraz 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Stosownie do treści art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 2257) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Według art. 13 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w sprawach o prawa majątkowe przy wartości przedmiotu sporu lub wartości przedmiotu zaskarżenia ponad 20.000 złotych pobiera się od pisma opłatę stosunkową wynoszącą 5% tej wartości, nie więcej jednak niż 200.000 złotych. Postanowieniem z dnia 29 grudnia 2020 roku powodowie zostali zwolnieni od opłaty od pozwu powyżej kwoty 2.500 zł. Dlatego należało orzec o ściągnięciu solidarnie od pozwanych na rzecz Skarbu Państwa-Sąd Okręgowy w Poznaniu kwoty 18.500 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych. (21.000 zł – 2.500 zł)

Mając powyższe na uwadze, na podstawie wyżej przytoczonych przepisów prawa orzeczono jak w sentencji wyroku.

Jacek Grudziński